

Vi ved fra de store razziaer, der har været lavet op til jul, at det hjælper, når opdagelsesrisikoen findes. Det hjælper, og det er på tide, at vi sætter ind dér, hvor det hjælper, i stedet for at flytte det alle mulige andre steder hen.

Der er stadig væk, tror jeg, ingen eller så at sige ingen, der kører vanvittigt og er ligeglade med, om de slår nogen ihjel. Man kunne en gang imellem tro det, når man ser, hvordan de kører. Det, som kan gøre en allermost forbløffet, er alle de ædru, der kører, som om de var gale. De er ikke engang tossede oppe i hovedet, mens de gør det. Det mest overraskende i hele den sag er, at de er helt ædru, når de kører som vilde og gale.

Men ikke desto mindre ved vi, at ændres holdningen hos politiet til hastighedsovertrædelser – og det har hjulpet inden for de senere år – ændres den generelle holdning i befolkningen til, at man ikke sætter sig ud i sin bil, hvis man har fået noget at drikke, og hvis der kommer en generel strammere holdning til, at færdselsulykker altså ikke bare er noget, som hører med til et samfund, men faktisk er noget, som bør tages lige så alvorligt som alle mulige andre ulykker, vil tallet dale drastisk. Vi ved fra det arbejde, vi har lavet i Færdselssikkerhedskommissionen, at det sagtens kan lade sig gøre. Det er ikke engang svært; det kan sagtens lade sig gøre.

Men det er altså noget med at tage de midler i brug, som hjælper, i stedet for at tage de midler i brug, som man på en eller anden måde kan hejse en fane med, men som ikke hjælper. Vi har f.eks. en bestemmelse i loven om, at man kan få konfiskeret sin bil – det er et af de midler, jeg mener hjælper: at man ikke kan få adgang til bilen – men det er vist ikke brugt ret mange gange. Det vil jeg godt have med, for det er noget af det, man kan gøre.

Derudover må man som sagt øge opdagelsesrisikoen og for alle typer af forbrydelser, hvor man i den grad udsætter andre menneskers liv og helbred for fare – altså hvor der kommer den type forsætlighed ind i det, at man er klar over, at der er en vis risiko for, at det her går galt – være indstillet på, at i sådanne tilfælde skal der til gengæld også straffes. Der er vist ingen af os, der er uenige i, at strafferammen både for spirituskørsel og for hastighedskørsel godt må smække sådan til, at man bliver klar over, at det her altså er alvor.

Tom Behnke (FP):

I mange tilfælde er det ikke spritbilistens skyld, at det går godt, for det kunne lige så godt være gået galt. Derfor er jeg egentlig også enig i, at det er selve kørslen, det er selve det, at man påbegynder spirituskørslen, som er det strafbare og det, som vi skal straffe. Men jeg mener også, at det skal være en skærpente omstændighed, en væsentlig skærpente omstændighed, at man laver skader, at man kommer til at køre nogen ned, at man måske endda slår nogen ihjel.

Forslaget har to elementer. Det ene er at skærpe straffen for at køre spirituskørsel, når man under kørslen dræber eller kvæster andre mennesker, og det andet element er at skabe hjemmel for, at man kan varetægtsfængsle i retshåndhævelsesøjemed.

Specielt varetægtsfængslingen er vigtig af hensyn til ofrene og af hensyn til de pårørende. Det er helt urimeligt, som det har været nævnt flere gange, at man som pårørende eller som offer skal være vidne til, at gerningsmanden går fri allerede dagen efter.

Men jeg mener også, at det er vigtigt, at vi giver strengere straffe. Det er vigtigt, fordi man i en del af de alvorlige sager, der har været, hvor der er nogle, der er blevet alvorligt kvæstet af en spiritusbilist, faktisk ser, at den kvæstede ligger længere tid på hospitalet, end spritbilisten sidder i fængsel, og det er selvfølgelig helt urimeligt.

Ministeren nævnte strafforskellen mellem at være til fare ved spirituskørsel og den straf, man får, når det går galt, når man har dræbt nogen eller gjort nogen invalid eller på anden måde er kommet til at kvæste andre i trafikken. Den forskel er for mig at se for lille, men det er jo ikke, fordi strafferammen for spirituskørsel er for lille; det er, fordi den straf, der idømmes, når det går galt, er for lille, og derfor bør man sætte straffen op.

Jeg vil sige til forslaget her, at jeg savner et element i det, og jeg håber, at forslagsstillerne vil være indstillet på, at vi laver et ændringsforslag, således at reglerne ikke kun skal gælde, når der sker kørsel i spirituspåvirket tilstand, men også, hvis man er påvirket af euforiserende stoffer, således at det ikke kun er § 53 i færdselsloven, vi taler om, men også § 54. Jeg regner med, at det er en smutter fra forslagsstillerens side, og at vi meget hurtigt kan få det med ind i form af et ændringsforslag, så det ikke kun kommer til at gælde ved spirituskørsel, men